ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεία: Όδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάππου 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως 30-269, συντάξεως, λογιστ. 30-268, τυπογραφείου 25-861

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΕΤΟΣ 6ον, ΑΡΙΘ. 2168. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

Ο ΟΜΟΓΑΛΑΚΤΟΣ

Εἰς μίαν μικρὰν παραμεθόριον πόλιν εἰσέβαλον λησταί. Λησταὶ πειναλέοι. Ἦσαν ἀνάλγητοι, ἄνομοι, θρασεῖς καὶ δειλοί, ὅπως ὅλοι οἱ λησταί. Ἡ πόλις λέγεται Ἠγουμενίτσα. Καὶ οἱ λησταὶ ἐζήτησαν λύτρα. Διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν συνέλαβαν τοὺς προκρίτους. Καὶ ἐπειδὴ τὰ λύτρα δὲν ἐδίδοντο, ἐφόνευσαν δύο ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας. Κάποτε ὅμως ἐφάνησαν μακρόθεν τὰ ἀποσπάσματα. Τότε οἱ λησταὶ παρέλαβαν τοὺς λοιποὺς αἰχμαλώτους, ὡς ὁμήρους, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Πρὶν φύγουν, ἔβαλαν φωτιὰν εἰς τὴν πόλιν.

Εἴπαμεν: Οἱ λησταὶ εἶνε θρασεῖς, ἀνάλγητοι, ἄνομοι καὶ δειλοί.

Ἀλλὰ ποία νὰ ἦτο ἡ συμμορία;

Ἡ συμμορία ἦτο πολυμελής. Ὁλόκληρος στρατός. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς λησταὶ ἔφεραν μαῦρα ὑποκάμισα καὶ ἔλεγαν ὅτι εἶχαν κάποιον ἀρχηγόν μὲ ξενικὸν ὄνομα: Μπενίτο. Αὐτὸς δὲν εἶχεν ἔλθει μαζί των. Καταστρώνει τὰ σχέδια, δίδει διαταγάς, ἀλλὰ μένει μακράν.

Τὸ εἴδατε, τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου ἀσφαλείας; Συνετάγη βάσει τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας ὑπέβαλαν τὰ ἀποσπάσματα ποὺ κατεδίωξαν τοὺς λησταί. Καὶ λέγει:

«Οἱ Ἰταλοὶ φεύγοντες ἐκ τῆς πόλεως Ἠγουμενίτσης, ἡ ὁποία διετέλεσεν ὑπὸ τὴν ἀλιγοήμερον κατοχήν των κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου, τὴν ἐλεηλάτησαν πλήρως καὶ τὴν ἐπυρπόλησαν κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἐτυφέκισαν τοὺς Ἕλληνας προκρίτους Χρήστου Πιτούλην καὶ Χρῆστον Τσῶμην, παρέλαβον δὲ ὡς ὁμήρους, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀγνοεῖται, τοὺς Ν. Δαφνᾶν, Δ. Βασιάδην, Στ. Μπαλήν, Ἀβραὰμ Πατμανίδην, Β. Πιτούλην, κατοίκους Ἠγουμενίτσης, καὶ Λ. Βρύσην, πρόεδρον τῆς κοινότητος Γραικοχωρίου.

Ἐλλείπουν στοιχεῖα τῶν γενομένων καταστροφῶν ὑπὸ τῶν φευγόντων Ἰταλῶν εἰς τὰ λοιπὰ χωρία τῆς περιοχῆς».

Κάτι ἤξευραν λοιπὸν οἱ Ἰταλοὶ ὅταν ὡμίλουν περὶ συμμοριῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς προπαρασκευῆς τοῦ πολέμου...

Συμμορίαι, λησταί... Πολλὰ ἀνεξήγητα, ἐξηγοῦνται τώρα.

Μίαν ἡμέραν ὁ Μπενίτο Μοσσολίνι ἦτο ἀπαρηγόρητος. Ὑπεκρίνετο δηλαδὴ τὸν ἀπαρηγόρητον. Διότι ὑποκρίνεται ὡς γνωστὸν εἰς ὅλα. Καὶ ὅταν κιττάζῃ βλοσυρός, καὶ ὅταν ὁμιλῇ, καὶ ὅταν τεντώνῃ τὸ χέρι του εἰς χαιρετισμόν ὡς ἂν νὰ τὸν ἔπιασε σπασμός.

Ἔκανε τὸν ἀπαρηγόρητον. Εἶχε μάθει αἰφνιδίως ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν εὑρέθη φονευμένος ἕνας λήσταρχος, Ὁ Χότζας. Ἦσαν φαίνεται φίλοι «γκαρδιακοί».

Τὸν εἶχαν ξεκάμει δύο ἄλλοι λησταί, ὁμοεθνεῖς του, εἴτε διότι εἶχε σκοτώσει τὸν πατέρα τοῦ ἑνὸς καὶ τὴν μητέρα τοῦ ἄλλου, εἴτε διότι ἐμάλωσαν εἰς τὴν μοιρασιάν.

Ὁ Μουσολίνι ἀνεκήρυξε τὸν λήσταρχον ἐθνικὸν ἥρωα τῆς Ἀλβανίας. Παρ' ὀλίγον νὰ ὁρίσῃ καὶ ἐθνικὸν πένθος. Διέταξε, σημειωτέον, νὰ ἀποδοθῇ ὁ φόνος εἰς ὑπαιτιότητα τῆς Ἑλλάδος, διότι ἐζήτει νὰ εὕρῃ ἄφορμὴν εἰς βάρος της.

Ὅταν ἔγιναν ἔννοειται αὐτά, ὅταν ἀπεφάσισεν ὁ Μουσολίνι νὰ καταλυπηθῇ διὰ τὸν φόνον τοῦ Χότζα καὶ νὰ τὸν ἀναγορεύσῃ ἐθνομάρτυρα, τὸ πτῶμα τοῦ λήσταρχου εἶχε πλέον μεταβληθῇ ἐντὸς τοῦ τάφου του εἰς ζωμὸν λιπάσματος διὰ τοὺς ἀλβανικοὺς ἀγρούς. Ἀλλὰ ὁ Μουσολίνι τότε εἶχε λάβει τὰς ἀποφάσεις του κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἶχε καλέσει δύο-τρεῖς ἁρμοδίους διευθυντὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἕνα-δύο ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τὸ δεύτερον γραφεῖον τοῦ ἐπιτελείου καὶ ἔθεσε πρὸς αὐτοὺς τὸ θέμα:

— Πρόκειται νὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὴν καταλάβωμεν. Περιλαμβάνεται ἐντὸς τοῦ ζωτικοῦ μας χώρου. Ἡ κατάληψίς της ἀποτελεῖ ἀνάγκην. Ἐννοεῖτε;

— Μάλιστα, ντοῦτσε.

— Μᾶς χρειάζονται λοιπὸν προσχήματα, προσέθεσε ὁ ντοῦτσε. Πρέπει νὰ εὑρεθοῦν μερικὰ γεγονότα, νὰ διασκευασθοῦν καταλλήλως ἐν ἀνάγκῃ, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἠθικῶς ὁ πόλεμος. Εἶνε χρήσιμον νὰ παρασιάσωμεν μερικὰς κατηγορίας εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

Εἷς ἀπὸ τοὺς συνεργάτας τοῦ Μουσσολίνι ἀπήντησε:

— Ἐνοήσαμεν, ντοῦτσε. Θὰ εὕρωμεν... Θὰ συνεννοηθῶμεν καὶ μὲ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ἀρχάς... Θὰ παραγγείλωμεν νὰ μᾶς ἑτοιμάσουν ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα των ἕνα κατάλογον συμβάντων, ὅπου νὰ εἶνε ὑπαιτία ἡ ἐνοχοποίησις τῆς Ἑλλάδος.

— Μπενίσσιμο, εἶπεν ὁ ντοῦτσε.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἔφεραν τὸν κατάλογον.

— Δυστυχῶς, ντοῦτσε, δὲν εὑρέθησαν πολλὰ πράγματα. Μόνον αὐτά ἐδῶ.

Ὁ Μουσσολίνι ἐπῆρε τὸ χαρτί. Μεταξὺ ἄλλων ἐπεμειοῦτο ἐκεῖ ὁ φόνος τοῦ Χότζα, ὅπου δὲν ἐφαίνετο ἡ ἑλληνικὴ ἀνάμιξις, πλὴν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ φονεῖς κατέφυγαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

— Αἰ, τί νὰ κάμωμεν; Αὐτὸ τὸ περιστατικὸν εἶνε ὅ,τι καλύτερον ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ ἐπάνω εἰς τὸν ὁποιονδήποτε καλόν, εἶπεν ὁ ντοῦτσε.

— Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν, ντοῦτσε, ὅτι ἐζητήθη ἤδη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἔκδοσις τῶν δύο φονέων, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐδήλωσεν ὅτι τοὺς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν μας.

— Κακὸ αὐτό... Διατί νὰ δείχνουν τόσην νομιμοφροσύνην, αὐτοὶ οἱ παληο-Ἕλληνες; Τέλος πάντων: νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς ἐκδόσεως... Οἱ δύο φονεῖς νὰ μείνουν τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Ὅπως διατάξετε, ντοῦτσε.

Ὁ ντοῦτσε ἐπρόσεξε πάλιν τὸ σημείωμα.

— Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ μνημονεύονται εἰς τὸ ποινικὸν μητρῶον τοῦ λησταῦ δὲν θὰ τὰ ἀναφέρωμεν, εἶπε. Θὰ τὸν παρουσιάσωμεν μᾶλλον ὡς ἕνα εἶδος Ἀλβανοῦ ἁρματωλοῦ, ἐθνικοῦ ἥρωος, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες θὰ εἶχαν τάχα συμφέρον νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν μέσην... Διότι ὑποτίθεται ὅτι καταδυναστεύουν τοὺς Ἀλβανοὺς τῆς Τσαμουριᾶς — πῶς τὴν λένε αὐτοί;... Θεσπρωτίαν;... τέλος πάντων — ὑποτίθεται ὅτι τοὺς δυναστεύουν, ὅτι ὁ Χότζος ἦτο εἶδος ἐθνικοῦ προστάτου τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου πληθυσμῶν, καὶ συνεπῶς οἱ Ἕλληνες θὰ εἶχαν κάθε λόγον νὰ τὸν ἐξοντώσουν.

— Μεγαλοφυέστατον, ντοῦτσε.

Ὁ Μουσσολίνι ἐθημάτισε κρατῶν τὸ χαρτί. Ἔκαμεν ἕνα μορφασμόν.

— Αὐτὸς ὁ θεοκατάρατος ὅμως ἔχει διαπράξει τρομερὰ πράγματα, κυρίως δὲ εἰς βάρος τῶν Ἀλβανῶν... Εἶνε ἀποτρόπαιος κακοῦργος... Ἔχει περάσει καὶ πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ τὸν ἐσκότωσαν οἱ ὅλοι του.

— Ἀτυχῶς δὲν εὑρέθη καλύτερος, ντοῦτσε... Οὔτε καινένα νωπότερον σκοτωμένον εὑρήκαμεν...

— Τί νὰ κάμωμεν;... Θὰ βολευθοῦμε μὲ αὐτόν... Ἐδῶ ὅμως βλέπω καὶ κάποιας ληστρικὰς πράξεις συμμοριῶν... Ὡς τόσον, ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡ ληστεία εἰς αὐτὸν τὸν βρωμότοπον, αὐξάνει...

— Ἐπειδὴ τοὺς πιέζουν κάπως αἱ ἀρχαί μας, βγαίνουν ἐνίοτε εἰς τὸ κλαρὶ καὶ ἐνοῦνται μὲ τοὺς ληστάς.

— Ἂς εἶνε... Εἰς τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν ληστεύωνται οἱ Ἀλβανοί... Ἀλλὰ μ' ἐνδιαφέρει νὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλλάδα πᾶν ὅ,τι ἦτο ἢ εἶνε δρᾶσις ληστρικῶν συμμοριῶν εἰς τὰ νότια. Θὰ εἴπουμεν ὅτι αὐτὴ ὀργανώνει τὰς συμμορίας διὰ νὰ δημιουργήσῃ ταραχάς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀντιλαμβάνεσθε...

— Μείνετε ἥσυχος, ντοῦτσε.

Ὅλα ἔγιναν συμφώνως πρὸς τὴν συνταγήν. Ὁ πόλεμος παρεσκευάσθη, ἐξερράγη, καὶ διεξάγεται ἤδη ἀπὸ εἰκοσιἓξ ἡμερῶν.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ φάλαγγες τοῦ Ἰταλοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐπὶ δύο σημείων: τοῦ ἀριστεροῦ, καὶ τοῦ κέντρου.

Διὰ νὰ μὴ κουρασθῇ ὁ λαὸς ἀπὸ μίαν ἀπόλεμον ἐπιστράτευσιν, καὶ διὰ νὰ μὴ δίδωμεν εἰς τὸν προμελετημένον ἐχθρόν μας ἀφορμήν, εἴχαμεν εἰς τὰ σύνορα μόνον τὰ τμήματα τῆς προκαλύψεως, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι, προκειμένου νὰ ἐπιτεθοῦν, εἶχαν συγκεντρώσει ἀσχυροτάτας δυνάμεις. Ἄνδρας καὶ μηγανάς.

Εἰσέβαλαν λοιπόν.

Τὰ φυλάκιά μας, παρεμποδίζοντα τὸν ἐχθρὸν ὅσον ἠμποροῦσαν, συνεπτύσσοντο βῆμα πρὸς βῆμα. Ὁ στρατὸς τῆς προκαλύψεως εἶχε προορισμὸν νὰ ὀπισχωρήσῃ, μαχόμενος, μέχρι μιᾶς ὡρισμένης γραμμῆς, καὶ νὰ κρατήσῃ ἐκεῖ τὸν ἐχθρόν, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιστράτευσίς μας, καὶ ἡ μεταφορὰ τοῦ στρατοῦ μας εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ Μεταξᾶς τὰ ἀνέλυσεν αὐτὰ ἐπιτελικώτατα ἀπὸ τὴν Τετάρτην, 30ὴν Ὀκτωβρίου, τρίτην ἡμέραν τοῦ πολέμου. Εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν ἀκούσουν ὡρισμένοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶνε κατατοπισμένοι. Καὶ βλέπουν τώρα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πῶς ὅλα, ὅσα εἶπε καὶ προεῖπε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, πραγματοποιοῦνται μέχρι κεραίας. Εἶνε ἡ ἐκπλήσσουσα στρατιωτικὴ διόρασις τοῦ Μεταξᾶ — ἀποτέλεσμα ἰδιοφυΐας καὶ γνώσεως. Ἡ ἰδία διόρασις, ἡ ὁποία προεῖπε τὴν ἀποχὴ ἐκβασιν τοῦ ἐγχειρήματος τῶν Δαρδανελλίων, ὅταν οἱ ἐπιτελεῖς ὅλου τοῦ κόσμου τὴν προέβλεπαν θριαμβευτικήν, καὶ ἡ ὁποία προεῖπε τὴν συμφορὰν τῆς Μικρασίας, πρὶν ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς πατήσῃ ἐκεῖ τὸν πόδα της.

Τὰ τμήματα τῆς προκαλύψεως λοιπὸν συμπτυσσόμενα ὅπου ἔπρεπεν — (εἰς τὸ ἀριστερόν) — ὑποβοηθοῦντα τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐμπίπτῃ εἰς παγίδας — (εἰς τὸ κέντρον) — εἰσβάλλοντα ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους — (εἰς τὸ δεξιόν) — ἐξετέλεσαν καὶ ὑπερέβησαν τὸ καθῆκον των.

Κατὰ τὰς προσκαίρους αὐτὰς εἰσβολάς, τῶν ὁποίων ἡ γαρὰ ἔγινε τώρα πίκρα καὶ δηλητήριον διὰ τὸν ἐχθρόν, οἱ πόδες τῶν Ἰταλῶν ἐπάτησαν δύο μικρὰς Ἑλληνικὰς πόλεις πλησὶον εἰς τὰ σύνορα. Τὴν Κόνιτσαν, καὶ τὴν Ἠγουμενίτσαν.

Εἴχαμεν μάθει ἀπὸ τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις τί διέπραξαν εἰς τὴν Κόνιτσαν. Μανθάνομεν τώρα τί ἔκαμαν εἰς τὴν Ἠγουμενίτσαν. Ἀλλὰ μήπως ἔκαμαν μόνον ὅσα ἔλεγαν τὰ ἀνακοινωθέντα;

Ἕνας δημοσιογράφος μεταδίδει σήμερον:

«Σχετικῶς μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ τῆς Κονίτσης πληροφοροῦμαι ὅτι διεπράχθησαν ἐκεῖ βαρβαρότητες πρωτοφανεῖς διὰ συντεταγμένον στρατόν. Ὁ ἐχθρὸς ἐτοποθέτησεν εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς τὰ γυναικόπαιδα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν βομβαρδισμόν του ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. Εἶνε ἀπερίγραπτοι οἱ βανδαλισμοί, τοὺς ὁποίους διέπραξαν, αἱ κακοποιήσεις γυναικῶν καὶ δεκαετῶν ἀκόμη κοριτσιῶν, ἡ καταστροφὴ οἰκιῶν, ἐπίπλων, οἱ ἐμπρησμοὶ καὶ αἱ δηώσεις».

Μπενίτο Μουσολίνι, συγχαρητήρια. Ὁ δυογάλακτος ἀδελφός σου Χότζας ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν τάφον του καὶ ἡγεῖται τοῦ ἡρωϊκοῦ σου στρατοῦ. Αἱ συμμορίαι, τὰς ὁποίας ἐγύρευες, ἐσχηματίσθησαν: εἶνε τὰ συντάγματα καὶ αἱ μεραρχίαι σου. Εἶδες; Καίουν, βιάζουν, χρησιμοποιοῦν ὡς ζωντανὴν ἀσπίδα τῆς δειλίας των τὰ γυναικόπαιδα.

Ἀλλὰ εἰς τὴν ψυχὴν ποὺ θὰ παραδώσῃς, Μπενίτο, διὰ νὰ μᾶς φέρῃς τὸν πολιτισμὸν τοῦ Χότζα ἐξεκίνησες νὰ καταλάβῃς τὰς Ἀθήνας; Καὶ δὲν ἐντρέπεσαι;!...

Περὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν

Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον

Τὰ σημαντικώτερα γεγονότα

Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς χθεσινῆς 25ης ἡμέρας τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ὑπῆρξαν ἡ μεθοδικὴ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων μας ἐκκαθάρισις τῆς ἐπιτροπάσεως εἰς ἣν ἦσαν περιπεσεῖν ὁ ἐχθρὸς συνεπείᾳ τοῦ πραγματοποιηθέντος ἀπὸ προχθὲς ρήγματος τοῦ μετώπου του, ἡ συνέχισις τῆς πιέσεως περὶ τὸν Κουρτάν καὶ ἡ ἀβεβαιότης τῆς ἐχθρικῆς ἀκροποδίας.

★ Ἡ ἐξώντωσις τοῦ ὑποχωροῦντος ἐχθροῦ συνεχίσθη καὶ χθές, τοῦ στρατοῦ μας προελαύνοντος ἀκαθέκτως καὶ ματαιώνοντος τὴν προσπάθειαν τοῦ γενικοστρατηγείου τὸ ὁποῖον κατεβάλλει ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν, ὅπως συγκρατήσῃ τὴν φυγὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τακτικῆς ὑποχωρήσεως.

★ Τὰ στρατεύματά μας ἐκμεταλλευόμενα τὸ προχθὲς προξενηθὲν ρῆγμα εἰς τὰς ἐχθρικὰς γραμμὰς ἠκολούθησε μὲ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἀπὸ ἡμέρων λαφύρων, ἐνῷ τὰ ἱππικά, οἱ μοτοσυκλετισταὶ καὶ τὸ ἱστοκόντορον πολεμοφίλων ἔβρασαν λίαν ἀποτελεσματικῶς.

★ Εἰς τὸν τομέα τοῦ Καλαμᾶ τὰ ἐχθρικὰ ὑπολείμματα συμπτύσσονται ἐν ἀπολῇ ἐνῷ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὄγκου τὴν Μάροβας ἡ προώθησις τῶν γραμμῶν μας ἀπειλεῖ βασικῶς τὸ τελευταῖα πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμὰς ἀντερείσματα τοῦ ὀχυρώματος 1805 ὅπου εὑρίσκονται ἰσχυρὰ ἐχθρικὰ πυροβολεῖα ἀπὸ σιδηροπαγῆς σκυροκονίαμα, ἅτινα προσπαθοῦν νὰ καλύψουν τὴν ὑποχώρησιν τῶν δυνάμεων τῆς Καμπανίας.

★ Τὸ χθεσινὸν (ὑπ' ἀριθ. 167 ἰταλικὸν δυσκοινωνθὲν ὁμιλεῖ ἀπλῶς περὶ σφοδρῶν καὶ ἐπικειμένων ἐπιθέσεων τῶν στρατευμάτων μας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κορυτσᾶς, ἀποσιωπῶν τὸ ρῆγμα τοῦ μετώπου καὶ σπεύδον χαρακτηριστικῶς εἰς πρὸς τὴν ἀκροποδικὴν δράσιν τοῦ ἐχθροῦ.

★ Τὸ Ρόυτερ ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ μετώπου πληροφορίας, τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἀπειλοῦνται μὲ κύκλωσιν, ὄχι μόνον εἰς τὴν Κορυτσάν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν νότιον τομέα.

★ Τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κορυτσᾶς ἑλληνικὰ στρατηγεῖα διέκριναν μαῦρα ἰταλικὰ φάλαγγα ἐξερχομένην τῆς πόλεως καὶ ἀκολουθοῦσαν τὴν ὁδὸν τὴν ὁδηγοῦσαν πρὸς Βορρᾶν.

★ Τοῦτο σημαίνει σύμφωνα γενικῆς ἐκκενώσεως τῆς Κορυτσᾶς ἐκ μέρους τῶν Ἰταλῶν.

★ Ἐξ ἄλλης πλευρᾶς σημείων εἰ Ἕλληνες ἐκμεταλλεύονται ἀκόμη χαρακτηρίζ τὰς ἐπιτυχίας των καὶ προελαύνουν ἐλεύθερα τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ἐν διαλύσει Ἰταλικῆς φάλαγγος κατὰ μῆκος τῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας τοῦ ὁποίου ἐν ἀλλανίου ἄκρου, τὸ ὁποῖον περιβάλλουσι ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀνατολάς.

★ Οἱ Ἕλληνες πιστεύουν ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ λοιποῦ δέν εἶνε δυνατὸν νὰ ξεπεράσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ μεταπορευθῇ ἡ Ἰταλικὴ ἀποχώρησις εἰς ἄτακτον φυγήν. Ἡ κατάστασις καταστροφῆς, ὡς καὶ οἱ διασκεδασμοὶ ρυμοτομοῦν τὴν ἀγγλικὴ καὶ ἑλληνικὴν ἀεροπορίαν καὶ ὁ σοβαρὸς βομβαρδισμὸς τῶν Ἰταλικῶν ἀεροδρομίων εἰς τὴν Ἀλβανίαν, φαίνεται ὅτι ἐστάσιασεν τοὺς Ἰταλοὺς ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικὴν τῶν ἀρχομανίας των, ἡ ὁποία ὀλίγα τοῦτε παραμένει τὸ ἀναγκαῖον πρόσκομμα στὸν τῶν Ἑλλήνων στρατευμάτων.

★ Ἐξαίρεται εἰς τὴν σχετικὴν ἐλληνικὴν ἐκ ἀποτέλεσματικὴν τῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τοῦ διωρύγου ἐναντίον ἐβλήθησαν κατὰ καιρούς οἱ λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἐλευθέρωσαν μεγάλαι ποσότητες ἐξ τῶν ἐπιτηρείων λιμένα καὶ τῶν Τιράνων διότι ἐβλήθησαν στρατιωτικοὶ σταθμοὶ καὶ ἐν ἀεροδρόμιον.

★ Εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον τὸν ἐκφωνηθέντα εἰς τὴν ἀγγλικὴν βουλὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ Ἄγγλος βασιλεὺς δμιλῶν περὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἑλλάδος τῆς ὁποίας ἡ αὐτοκρατορία θὰ παραχώρα τῆς Ἀλβανίας. Παρ' ὀλίγον νὰ ὁρίσῃ καὶ ἐθνικὸν πένθος. Διέταξε, σημειωτέον, νὰ ἀποδοθῇ ὁ φόνος εἰς ὑπαιτιότητα τῆς Ἑλλάδος, διότι ἐζήτει νὰ εὕρῃ ἄφορμὴν εἰς βάρος της.

"Ὅταν ἔγιναν ἔννοειται αὐτά, ὅταν ἀπεφάσισεν ὁ Μουσολίνι νὰ καταλυπηθῇ διὰ τὸν φόνον τοῦ Χότζα καὶ νὰ τὸν ἀναγορεύσῃ ἐθνομάρτυρα, τὸ πτῶμα τοῦ λησταρχου εἶχε πλέον μεταβληθῇ ἐντὸς τοῦ τάφου του εἰς ζωμὸν λίπασμα διὰ τοὺς ἀλβανικοὺς ἀγρούς. "Αλλὰ ὁ Μουσσολίνι τότε εἶχε λάβει τὰς ἀποφάσεις του κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἶχε καλέσει δύο-τρεῖς ἁρμοδίους διευθυντὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἕνα-δύο ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τὸ δεύτερον γραφεῖον τοῦ ἐπιτελείου καὶ ἔθεσε πρὸς αὐτοὺς τὸ θέμα:

— Πρόκειται νὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὴν καταλάβωμεν. Περιλαμβάνεται ἐντὸς τοῦ ζωτικοῦ μας χώρου. Ἡ κατάληψίς της ἀποτελεῖ ἀνάγκην. Ἐννοεῖτε;

— Μάλιστα, ντοῦτσε.

— Μᾶς χρειάζονται λοιπὸν προσχήματα, προσέθεσε ὁ ντοῦτσε. Πρέπει νὰ εὑρεθοῦν μερικὰ γεγονότα, νὰ διασκευασθοῦν καταλλήλως ἐν ἀνάγκῃ, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἠθικῶς ὁ πόλεμος. Εἶνε χρήσιμον νὰ παρασιάσωμεν μερικὰς κατηγορίας εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

Εἷς ἀπὸ τοὺς συνεργάτας τοῦ Μουσσολίνι ἀπήντησε:

— Ἐνοήσαμεν, ντοῦτσε. Θὰ εὕρωμεν... Θὰ συνεννοηθῶμεν καὶ μὲ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ἀρχάς... Θὰ παραγγείλωμεν νὰ μᾶς ἑτοιμάσουν ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα των ἕνα κατάλογον συμβάντων, ὅπου νὰ εἶνε ὑπαιτία ἡ ἐνοχοποίησις τῆς Ἑλλάδος.

— Μπενίσσιμο, εἶπεν ὁ ντοῦτσε.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἔφεραν τὸν κατάλογον.

— Δυστυχῶς, ντοῦτσε, δὲν εὑρέθησαν πολλὰ πράγματα. Μόνον αὐτὰ ἐδῶ.

Ὁ Μουσσολίνι ἐπῆρε τὸ χαρτί. Μεταξὺ ἄλλων ἐπεμειοῦτο ἐκεῖ ὁ φόνος τοῦ Χότζα, ὅπου δὲν ἐφαίνετο ἡ ἑλληνικὴ ἀνάμιξις, πλὴν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ φονεῖς κατέφυγαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

— Αἰ, τί νὰ κάμωμεν; Αὐτὸ τὸ περιστατικὸν εἶνε ὅ,τι καλύτερον ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ ἐπάνω εἰς τὸν ὁποιονδήποτε καλόν, εἶπεν ὁ ντοῦτσε.

— Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν, ντοῦτσε, ὅτι ἐζητήθη ἤδη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἔκδοσις τῶν δύο φονέων, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐδήλωσεν ὅτι τοὺς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν μας.

— Κακὸ αὐτό... Διατί νὰ δείχνουν τόσην νομιμοφροσύνην, αὐτοὶ οἱ παληο-Ἕλληνες; Τέλος πάντων: νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς ἐκδόσεως... Οἱ δύο φονεῖς νὰ μείνουν τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Ὅπως διατάξετε, ντοῦτσε.

Ὁ ντοῦτσε ἐπρόσεξε πάλιν τὸ σημείωμα.

— Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ μνημονεύονται εἰς τὸ ποινικὸν μητρῶον τοῦ λησταῦ δὲν θὰ τὰ ἀναφέρωμεν, εἶπε. Θὰ τὸν παρουσιάσωμεν μᾶλλον ὡς ἕνα εἶδος Ἀλβανοῦ ἁρματωλοῦ, ἐθνικοῦ ἥρωος, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες θὰ εἶχαν τάχα συμφέρον νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν μέσην... Διότι ὑποτίθεται ὅτι καταδυναστεύουν τοὺς Ἀλβανοὺς τῆς Τσαμουριᾶς — πῶς τὴν λένε αὐτοί;... Θεσπρωτίαν;... τέλος πάντων — ὑποτίθεται ὅτι τοὺς δυναστεύουν, ὅτι ὁ Χότζος ἦτο εἶδος ἐθνικοῦ προστάτου τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου πληθυσμῶν, καὶ συνεπῶς οἱ Ἕλληνες θὰ εἶχαν κάθε λόγον νὰ τὸν ἐξοντώσουν.

— Μεγαλοφυέστατον, ντοῦτσε.

Ὁ Μουσσολίνι ἐθημάτισε κρατῶν τὸ χαρτί. Ἔκαμεν ἕνα μορφασμόν.

— Αὐτὸς ὁ θεοκατάρατος ὅμως ἔχει διαπράξει τρομερὰ πράγματα, κυρίως δὲ εἰς βάρος τῶν Ἀλβανῶν... Εἶνε ἀποτρόπαιος κακοῦργος... Ἔχει περάσει καὶ πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ τὸν ἐσκότωσαν οἱ ὅλοι του.

— Ἀτυχῶς δὲν εὑρέθη καλύτερος, ντοῦτσε... Οὔτε καινένα νωπότερον σκοτωμένον εὑρήκαμεν...

— Τί νὰ κάμωμεν;... Θὰ βολευθοῦμε μὲ αὐτόν... Ἐδῶ ὅμως βλέπω καὶ κάποιας ληστρικὰς πράξεις συμμοριῶν... Ὡς τόσον, ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡ ληστεία εἰς αὐτὸν τὸν βρωμότοπον, αὐξάνει...

— Ἐπειδὴ τοὺς πιέζουν κάπως αἱ ἀρχαί μας, βγαίνουν ἐνίοτε εἰς τὸ κλαρὶ καὶ ἐνοῦνται μὲ τοὺς ληστάς.

— Ἂς εἶνε... Εἰς τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν ληστεύωνται οἱ Ἀλβανοί... Ἀλλὰ μ' ἐνδιαφέρει νὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλλάδα πᾶν ὅ,τι ἦτο ἢ εἶνε δρᾶσις ληστρικῶν συμμοριῶν εἰς τὰ νότια. Θὰ εἴπουμεν ὅτι αὐτὴ ὀργανώνει τὰς συμμορίας διὰ νὰ δημιουργήσῃ ταραχάς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀντιλαμβάνεσθε...

— Μείνετε ἥσυχος, ντοῦτσε.

Ὅλα ἔγιναν συμφώνως πρὸς τὴν συνταγήν. Ὁ πόλεμος παρεσκευάσθη, ἐξερράγη, καὶ διεξάγεται ἤδη ἀπὸ εἰκοσιἓξ ἡμερῶν.

Κατὰ τὰ